

عنوان مقاله:

بررسی اهمیت و اصول بازآفرینی شهری

محل انتشار:

چهاردهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

حمیدرضا حبیبی - کارشناس عمران، اداره فنی و نظارت سازمان عمران و بازآفرینی شهری، شهرداری بیرجند

خلاصه مقاله:

طرح بازآفرینی شهری از ظرفیت های وی ژه ای درخصوص بافت های تاریخی شهری، برخوردار است. ظرفیت های قوانین و مقررات موجود را می توان در قانون حمایت از احیا، بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری، سند ملی راهبردی احیا، بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری، مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص ابلاغ نقشه محدوده بافت فرهنگی- تاریخی ۱۶۸ شهر کشور و اصلاحیه آن، قانون برنامه ششم توسعه، قانون حمایت از مرمت و احیای بافت های تاریخی فرهنگی و قانون بودجه سال ۱۴۰۰، جستجو کرد. به لحاظ اجرایی نیز شرکت بازآفرینی شهری با تاکید بر موضوع بافت های تاریخی در اساسنامه، راهبردها و در نظرگیری بافت های تاریخی به عنوان یکی از گونه های بازآفرینی، بدین موضوع توجه داشته است. فلسفه شکل گیری این مفهوم را می توان به انقلاب صنعتی، پیشرفت های تکنولوژیکی و افزایش جمعیت شهرها و به تبع آن پاسخگو نبودن بافت های ناکارآمد شهری به نیاز شهروندان، مرتبط دانست. مفهومی که در آن اصولی نظیر نقش حمایتگر و تسهیل گر دولت، توجه به محوریت مدیریت شهری، رویکرد چند وجهی، رویکرد محله محور، رویکرد تقاضا محور، توجه به بستر فعالیت، مشارکت مردمی، تاکید بر توسعه درونی و پایدار، اولویت بندی محلات و همچنین توجه توأمان به پیشگیری و حل مسئله بر آن، حاکم است. در هر روی، این جریان در کشور ما نیز عقبه ای قابل توجه دارد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی شهری، بافت های تاریخی، مدیریت شهری، Regeneration

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1370029>

